

8. காங்கிரசுக்கு முற்பட்ட அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள்

சிற்றாறுகள் சேர்ந்துதான் பேராறாகப் பெருக்கெடுக்கின்றது. அதேபோன்று சிறிய துவக்கங்களிலிருந்துதான் பெரிய நிறுவனங்கள் தோன்றுகின்றன.

- பி. பட்டாபி சீத்தாராமைய்யா.

இந்தியாவில் முந்தைய பத்து நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைவிடப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அளவிலும், தன்மையிலும் விளைவுகளிலும் முக்கியமானவை. அவை இந்தியாவின் முகத்தையே மாற்றியமைத்தன. ஆங்கிலேய ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட அரசியல், நிர்வாக மாற்றங்கள்; ஐரோப்பியப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தால் விளைந்த மனமாற்றம்; பிரம்மசமாஜம், பிரார்த்தனா சமாஜம், ஆரிய சமாஜம், ராமகிருஷ்ண இயக்கம், பிரம்மஞான சபை ஆகிய மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட சமுதாய, சமய சீர்திருத்தங்கள்; தென்னிந்தியக் கிளர்ச்சி, வேலூர்க் கிளர்ச்சி, ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கெதிரான உள்நாட்டு எதிர்ப்புகள் ஆகியவற்றின் விளைவுகள் இவை யாவும் இந்திய தேசியம் உருவாக வழிவகுத்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்திய தேசியம் பல அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள் மூலம் தெளிவாக வெளிப்பட்டது. அந்த அமைப்புகள் வங்காள, பம்பாய், சென்னை ராஜதானிகளில் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

வங்காள ராஜதானியில் அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள்

டெரோஸியர்கள்

ஹென்றி விவியன் டெரோஸியா (1808-31) கல்கத்தா இந்துக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அவர் தனது முற்போக்குக் கருத்துக்களாலும், நாட்டுப் பற்றாலும், அச்சமற்ற நடவடிக்கைகளாலும், மாணவர்களின் அன்பையும், ஆதரவையும் பெற்றார். வங்காள இளைஞர்களுக்கு அவர் சாக்ரட்டீசாகக் காட்சியளித்தார். அவரைப் பின்பற்றியோர் 'டெரோஸியர்கள்' (Derozians) என அழைக்கப்பட்டனர். தங்களது அறிவுத் திறத்தாலும் மரியாதையான நடத்தையாலும் நாட்டுப் பற்றாலும் அவர்கள்

சமுதாயத்தின் நன்மதிப்பைப் பெற்றனர். டெரோஸியர்கள் சொல்லாலும், எழுத்தாலும், செயலாலும் பத்திரிக்கைச் சுதந்திரம் தொழிற்கல்வி, உயர்பதவிகளில் இந்தியர்களை நியமிக்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமை பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்தனர். போலீஸ் ஊழல், நீதித்துறைச் சீர்கேடுகள், விவசாயிகளின் பிரச்சனைகள் பற்றிப் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினர். வங்காளியரிடையே அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். வங்காளத்தில் தேசிய இயக்கம் உருவாக டெரோஸியர்கள் கால்கோள் நாட்டினர் எனலாம். டெரோஸியாவின் அகால மரணத்தால் முழுவடிவில் அமைப்பு எதுவும் உருவாகாமல் போய்விட்டது.

பங்கபாஷா பிரகாசிக சபை

டெரோஸியர்கள் செய்யத் தவறியதை ராஜா ராம்மோகன் ராயின் ஆதரவாளர்கள் செய்தனர். ராம்மோகன் ராய் மக்களின் குறைகளைத் துணிவுடன் எடுத்துக்காட்டி அவற்றைப் போக்குவதற்கான வழிமுறைகளைக் கோரிய முதல் இந்தியர் ஆவார். அவரது ஆதரவாளர்கள் 1836ஆம் ஆண்டில் பங்கபாஷா பிரகாசிக சபை (Bangabhasha Prakasika Sabha) என்ற முதல் அரசியல் சார்ந்த அமைப்பை ஏற்படுத்தினர். அந்த அமைப்பு அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை விவாதித்து விமரிசித்தது; நிர்வாகக் குறைபாடுகளைக் கண்டித்தது; வேண்டுகோள்கள், விண்ணப்பங்கள் மூலமாக மக்கள் பிரச்சனைகளுக்கு அரசாங்கப் பரிகாரம் தேடிற்று.

வங்காள நிலச்சுவான்தார்கள் சங்கம்

கல்கத்தா, அதன் அண்டைப் பகுதிகளிலிருந்த நிலச்சுவான்தார்கள் 1837 நவம்பர் 12ஆம் நாள் இந்து கல்லூரியில்கூடி வங்காள நிலச்சுவான்தார்கள் சங்கத்தைத் (Bengal Landholders Society) துவக்கினர். அடுத்த ஆண்டு அச்சங்கம் செயல்படத் துவங்கிற்று. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சாதி, சமய, இன வேறுபாடின்றி இச்சங்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். அதன் கூட்டங்கள் வங்காளத்தின் பல பகுதிகளில் நடத்தப்பட்டன. அக்கூட்டங்களில் நில சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளோடு, நீதிமன்றங்களில் வங்காள மொழியைப் பயன்படுத்தல், முத்திரை வரியைக் குறைத்தல், குற்ற வழக்குகளில் சாட்சியம் கூறுவோருக்கு நிதி உதவி செய்தல் போன்ற பொதுப்பிரச்சனைகளையும் விவாதித்தனர். துவாரகநாத் தாகூரின் ஆலோசனைப்படி இச்சங்கம் ராஜா ராம்மோகன் ராயின் முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றித் தனது சார்பாளர்களை இலண்டனுக்கனுப்பி அரசியல் பிரச்சாரத்தைத் தொடர்ந்தது.

வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம்

ஸ்காட்லாந்தின் விடுதலைப் போராட்ட வீரரான ஜார்ஜ் தாம்ப்ஸன் (George Thompson) வங்காள நிலச்சுவான்தார்கள் சங்க அலுவலகத்தை இலண்டனில் துவங்கியவர். அவர் துவாரகநாத் தாகூருடன் இந்தியாவுக்கு வந்தார் (1843). தாம்ப்ஸனின் பொறி பறக்கும் பேச்சுக்கள் வங்காள இளைஞர்களிடையே எழுச்சியை ஏற்படுத்தின. மக்கள் ஒன்றுபட்டால்தான் அவர்களுக்கு உண்டு வாழ்வு என்று முழங்கினார் அவர். அவருடைய பேச்சுக்கள் இந்தியப் பத்திரிகைகளில் விரிவாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டன. 1843 ஏப்ரல் 20ஆம் நாள் வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் (Bengal British India Society) தோன்ற அவர் காரணமாக இருந்தார். இந்தியர்களைப் பற்றிய உண்மை நிலையைக் கண்டறிந்து கூறுவதும், மக்கள் நலனை அமைதியான சட்டப்பூர்வமான வழியில் பாதுகாப்பதும், அனைத்துப் பிரிவினரின் உரிமைகளையும் நலன்களையும் விரிவுப்படுத்துவதும் அச்சங்கத்தின் நோக்கங்களாக இருந்தன. மேலைநாட்டு முறையில் அமைக்கப்பட்ட ஓர் அரசியல் அமைப்பு வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கமாகும்.

இந்தியா லீக்

சிசிர் குமார் கோஷ் 1875 டிசம்பர் 23ஆம் நாள் இந்தியா லீக் (India League)கைத் தோற்றுவித்தார். மக்களிடையே தேசிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதே இந்த லீகின் நோக்கமாகும். கிழக்கிந்திய மக்களிடையே அரசியல் உணர்வு ஏற்பட்டதற்கு இந்த லீக் காரணமாயிருந்தது. மாவட்ட அமைப்புகள் முடுக்கி விடப்பட்டன. வங்காளத்துக்கு வெளியே உள்ள அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகளோடு தொடர்பை ஏற்படுத்துவதில் தீவிரக் கவனம் செலுத்திய முதல் அமைப்பு இந்தியா லீக் ஆகும். வங்காள, பம்பாய் அமைப்புகளுக்கிடையே இணைப்பை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடு சிசிர் குமார் கோஷ் பம்பாய் சென்றார்.

இந்தியக் கழகம்

சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி 1876 ஜூலை 26ஆம் நாள் கல்கத்தா ஆல்பர்ட் மண்டபத்தில் இந்தியக் கழகத்தைத் தோற்றுவித்தார். இந்தியாவில் பலமிக்க பொதுமக்கள் கருத்தை உருவாக்குவது; அரசியல் நலன்கள், விருப்பங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அனைத்துப் பிரிவினரையும் ஒன்றுசேர்த்தல்; இந்து-முஸ்லீம்களுக்கிடையே இணக்கமான நட்புறவை ஏற்படுத்தல்; பொது இயக்கங்களில் மக்களை ஈடுபடுத்துதல் ஆகியவையே இந்தியக் கழகத்தின் நோக்கங்கள்.

இந்தியப் பொதுப் பணித்துறை (ICS)த் தேர்வு எழுதுவதற்கான உச்சவயது வரம்பை 21லிருந்து 19 ஆகக் குறைத்த அரசாங்க நடவடிக்கைக் கெதிராக இந்தியக் கழகம் அகில இந்தியப் போராட்டத்தைத் துவக்கியது. இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் செயல்பட்டுவந்த சங்கங்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டன. 1877-78ல் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி இந்திய நகரங்களுக்குச் சூறாவளிச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். அலகாபாத், கான்பூர், லக்னோ, மீரட், லாகூர் ஆகிய இடங்களில் இந்தியக் கழகத்தின் கிளைகளைத் துவக்கினார். வெறுக்கத்தக்க தாய்மொழி பத்திரிக்கைச் சட்டம், இந்திய ஆயுதச் சட்டம், தனி உரிமைச்சட்டம் ஆகியவற்றுக்கெதிராக இந்தியக் கழகம் தனது எதிர்வைத் தெரிவிக்கத் தவறவில்லை. இரண்டாவது ஆப்கானியப் போரால் ஏற்பட்ட பணவிரயத்தைப் பற்றியும் துணிகளின் இறக்குமதி வரியைக் குறைத்ததால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைக் குறித்தும் இந்தியாவில் பிரதிநிதித்துவ ஆட்சியின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் இக்கழகம் பொதுமக்களுக்கு விளக்கியது. இல்பர்ட் மசோதா போராட்டத்தில் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜிக்கு நீதிமன்றத்தை அவமதித்த குற்றத்துக்காக விசாரிக்கப்பட்டு (1833) குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு, சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இந்தியர்களிடையே ஒருமனதான கண்டனத்தை தூண்டிவிட்டது. இந்தியர் கழகம் தனது முதல் தேசிய மாநாட்டை (1883) டிசம்பர் 29-30 தேதிகளில் கல்கத்தாவில் கூட்டியது. அதில் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் வந்த நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். பம்பாயில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கூடிய அதே நாட்களில் இந்தியக் கழகம் தனது இரண்டாவது தேசிய மாநாட்டை நடத்தியது!

பம்பாய் ராஜதானியில் அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள்

பம்பாய் கழகம்

பம்பாய் பிரமுகர்களால் 1852 ஆகஸ்டு 26ஆம் நாள் பம்பாய் கழகம் (Bombay Association) துவக்கப்பட்டது. பம்பாய் ராஜதானி மக்களின் தேவைகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதும் நாட்டு நலனைப் பேணக்கூடிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு அவ்வப்போது அரசாங்கத்துக்கு விண்ணப்பிப்பதும் பம்பாய் கழகத்தின் நோக்கங்கள். ஜகன்னாத் ஷங்கர்ஷேத், தாதாபாய் நௌரோஜி, வி.என்.மண்ட்லிக், நௌரோஸ்ஜி, சூர்தூன்ஜி ஆகிய பிரபலஸ்தர்கள் அக்கழகத்தின் தலைவர்களாயிருந்தனர். 1853ல் பம்பாய் கழகம் இந்திய நிர்வாக முறையைக் கடுமையாக

விமரிசித்துப் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்துக்கு ஒரு விண்ணப்பத்தை அனுப்பியது. அவ்விண்ணப்பம் இலண்டனில் பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது.

பூனா சர்வஜனிக் சபை

பம்பாய் கழகத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு 1867ல் பூனா கழகம் துவக்கப்பட்டது. அதுவே மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் பூனா சர்வஜனிக் சபை (Poona Sarvajanic Sabha) என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. அரசாங்கத்துக்கும் மகாராஷ்டிர மக்களுக்குமிடையே இணைப்புப் பாலமாக செயல்படுவதே அச்சபையின் நோக்கம். ரானடே அச்சபையின் உயிர்நாடியாக இருந்தார். சர்வஜனிக் சபை தக்காணத்தில் சுதேசியக்கத்தைத் துவக்கியது. 1872, 1876-78ஆம் ஆண்டுகளில் பஞ்ச நிவாரணப் பணியில் அது தீவிரமாக ஈடுபட்டது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்துக்கு அதன் தூதுக்குழுவை அனுப்பியது. இந்தியப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மாநாடுகளை அவ்வப்போது நடத்துவது பற்றி ஆலோசிக்க ஆதரவு திரட்ட அதன் தூதுக்குழுக்களை டில்லிக்கும், கல்கத்தாவுக்கும் அனுப்பியது. இல்பர்ட் மசோதா போராட்டத்தில் சர்வஜனிக் சபை ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றது. சட்டமன்ற பொதுப்பணித்துறையில் இந்தியர்களுக்குப் பதவிகளளித்தல் பற்றிய சீர்திருத்தங்களை அச்சபை வலியுறுத்தியது. ரானடே, கோகலே, திலகர் போன்றோர் சர்வஜனிக் சபைப் பாசறையில் பயிற்சி பெற்ற அரசியல் போராட்டத் தலைவர்களாவர். அச்சபை 1885ஆம் ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கூடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முன்வந்தது.

பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம்

1885 ஜனவரி 31ஆம் நாள் பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம் (Bombay Presidency Association) துவக்கப்பட்டது. பத்ருதீன் தியாப்ஜி, பெரோஸ்ஷா மேத்தா ஆகியோர் அக்கழகம் தோன்றக் காரணமாயிருந்தனர். தீர்மானங்கள், விண்ணப்பங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள்மூலம் நாட்டின் பொதுப்பிரச்சனைகள் பற்றி மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம். தேசியத் தந்திச் சங்கத்தை (National Telegraph Union) அமைப்பதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டது. இந்தியக் கழகம், சென்னை மகாஜன சபை, பூனா சர்வஜனிக் சபை ஆகியவற்றோடு சேர்ந்து பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம் பிரிட்டிஷ் வாக்காளர்களுக்கு இந்தியநிலை பற்றி முறையீடு செய்தது. மூன்று தூதுக் குழுக்களை இங்கிலாந்துக்கனுப்பியது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பம்பாயில் கூடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை பம்பாய் ராஜதானிக் கழகமே மேற்கொண்டது.

சென்னை ராஜதானியில் அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள்

சென்னைவாசிகள் சங்கம்

சென்னைவாசிகள் சங்கம் (Madras Native Association) வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்தியக் கழகத்தின் கிளையாகத் துவக்கப்பட்டது. 1852 பிப்ரவரி மாதம் 26ஆம் நாள் அது சுதந்திரமான தனிச் சங்கமாயிற்று. சென்னையிலிருந்த தமிழ், தெலுங்கு வியாபாரிகள் இச்சங்கம் தோன்றக் காரணமாக இருந்தனர். சி. ஏகாம்பர முதலியார் அதன் தலைவராக இருந்தார். ஜி. லக்ஷ்மணராசு செட்டி, பி. அப்பாசாமி பிள்ளை, பி. வீரபெருமாள் பிள்ளை, எ. ஆழ்வார் செட்டி, வி. சடகோபாசார்லு ஆகியோர் அதன் பிரதான உறுப்பினர்கள். மேற்கத்திய முறையில் தென்னிந்தியாவில் துவக்கப்பட்ட முதல் அரசியல் சார்ந்த அமைப்பு இதுவேயாகும். வரிக்குறைப்பு, வரி வசூலிப்புக் கடுமையைத் தளர்த்தல்; பாதைகள், பாலங்கள், நீர்ப்பாசனப் பணிகள், கல்வி ஆகியவற்றை விரிவுபடுத்துதல்; நிர்வாகத்தையும் நிதித்துறையையும் சீர்திருத்தல் ஆகியவைபற்றி இச்சங்கம் 1850களில் போராடியது. 1853ல் இச்சங்கம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்துக்கு இரண்டு விண்ணப்பங்களைச் சமர்ப்பித்தது. 1856ல் வருவாய்துறை அதிகாரிகள் செய்ததாகக் கூறப்படும் சித்திரவதைகளைப்பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டுமெனக் கோரியது. 1858ல் திருநெல்வேலியில் ஏற்பட்ட சமயக் கலவரங்களைத் தல அதிகாரிகள் சரியாகக் கையாளவில்லை என்று குறை கூறியது. 1860ல் தஞ்சை மன்னரை மீண்டும் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்த வேண்டுமென இச்சங்கம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்துக்கு விண்ணப்பித்தது. 1868ல் ஜி. லக்ஷ்மணராசு செட்டி இறக்கும்வரை சென்னைவாசிகள் சங்கம் தீவிரமாகச் செயல்பட்டது.

சென்னை மகாஜன சபை

1884 மே 16ஆம் நாள் சென்னை மகாஜன சங்கம் (Madras Mahajana Sabha) துவக்கப்பட்டது. ஆர். ரெங்கைய நாயுடு அதன் தலைவர். எம். விஜயராகவாச்சாரியும், பி. அனந்தாச்சார்லுவும் அதன் செயலர்கள். சென்னைவாசிகள் சங்கம் போலன்றி இச்சபை அரசாங்கச் சார்பற்ற கற்றோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருந்தது. பிற ராஜதானிகளில் செயல்பட்ட பிற அமைப்புகளோடு இச்சபை தொடர்பு கொண்டது. சென்னை ராஜதானியிலிருந்த பிற மாவட்ட அமைப்புகளின் ஆதரவையும் பெற்றது. 1884ல் பம்பாயில் ரிப்பன் பிரபுவுக்குப் பாராட்டுரை வழங்குவதற்காக கூட்டப்பட்ட கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக இச்சபை ஒரு தூதுக்குழுவை அனுப்பியது. சென்னை தூதுக்குழுவினர் பம்பாய் தலைவர்களுடன் பொதுப்

பிரச்னைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடினர். இச்சபை சென்னையில் இரண்டு மாநாடுகளைக் கூட்டியது. பம்பாயில் கூடிய இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கு சென்னை மகாஜன சபை தனது பிரதிநிதிகளையும் அனுப்பி வைத்தது.

9. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்

1885-1905

காங்கிரஸ் இந்தியாவின் பழம்பெரும் அமைப்பாகும். இது உண்மையிலேயே ஒரு தேசிய நிறுவனம். காங்கிரஸ் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரையோ அல்லது ஒரு சாராரின் நலன்களையோ காப்பதற்காக ஏற்பட்டதல்ல.

- மகாத்மா காந்தி.

இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தோற்றம் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்ச்சியாகும். மேற்கத்தியப் பண்பாட்டுத் தாக்கம்; இந்திய சமுதாய, சமய மறுமலர்ச்சி, பத்திரிக்கை, இலக்கிய வளர்ச்சி; ஆங்கிலேய அதிகார வர்க்கத்தின் ஆதிக்கப் போக்கு; அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரச் சுரண்டல் கொள்கை ஆகியவற்றின் விளைவாக இந்தியர்களிடையே தேசிய உணர்ச்சி உருவானது. வங்காளம், பம்பாய், சென்னை ராஜதானிகளில் துவக்கப்பட்ட அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள் இந்திய தேசியத்தின் வடிகால்களாக அமைந்தன. இப்போக்கின் இயல்பான விளைவே இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தோற்றமாகும். காங்கிரஸ் துவக்கப்பட்ட பின்னர் இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது.

காங்கிரசின் தோற்றம்

காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கான சூழ்நிலைகள் இந்திய அரசியல் வானில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோன்றியதற்கான சூழ்நிலைகள், காரணங்கள் பற்றிய ஒருமித்த கருத்தில்லை. வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் காங்கிரசின் தோற்றத்தைப் பற்றிப் பல்வேறு விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளார்கள். அவற்றுள் முக்கிய விளக்கங்கள் வருமாறு:

இயல்பான தோற்றம்

காங்கிரசின் தோற்றம் இயல்பானது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்தியாவின் பல்வேறு இடங்களில் துவக்கப்பட்ட அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகளின் தவிர்க்க முடியாத இயற்கையான விளைவே காங்கிரசின் தோற்றமாகும். ஆங்கிலேய ஆட்சியின் ஆதிக்கப் போக்கு, அதற்கெதிராக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகள், இந்திய மறுமலர்ச்சி, தேசியம் பல்வேறு ராஜதானி அமைப்புகள் ஆகியவை

காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கின. ரிப்பன் பிரபுவின் தாராளக் கொள்கைகளை ஐரோப்பியர்கள் தீவிரமாக எதிர்த்ததால் தேசிய உணர்வுமிக்க இந்தியர்கள் அகில இந்திய அரசியல் அமைப்பின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்தனர். அத்தகைய அமைப்பைத் தோற்றுவித்தனர். காலத்தின் கட்டாயம் அது. அன்னை இந்தியா இயல்பாக ஈன்றெடுத்த தேசியக் குழந்தையே காங்கிரஸ் ஆகும்.

டஃபரின் பிரபுவின் பங்கு

காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கு இந்திய வைசிராய் டஃபரின் பிரபு (Lord Dufferin, 1884-88)வே காரணகர்த்தா என்று லாலா லஜபதிராய் கருதினார். காங்கிரஸ் அவரது 'கருத்துக் குழந்தை' என்றும், அவரே 'காங்கிரசின் ஞானத் தந்தை' என்றும் கூறப்படுகிறது. அரசாங்கத்துக்கும் மக்களுக்குமிடையே ஒரு இணைப்புப் பாலமாக இருக்கக்கூடிய தேசிய அமைப்பை அமைக்குமாறு டஃபரின் பிரபு தன்னைக் கலந்தாலோசித்த ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம் (A.O. Hume) கூறியதாகவும், அந்த ஆலோசனையைச் சிரமேற்கொண்டு ஹியூம் இந்திய தேசிய காங்கிரசைத் தோற்றுவித்தார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அத்தகைய அமைப்பின்மூலம் மக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் எடுத்துக்கூற முடியும் என்றும், அவை பற்றிய மக்களின் கருத்துக்களை அறியவும் உதவியாக இருக்கும் என்றும் கருதியதாலேயே அகில இந்திய அமைப்பு உருவானது என்பதே இந்த வாதத்தின் சாரமாகும்.

ஹியூமின் பங்கு

ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம்தான் காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கு முழு முதற்காரணம் என்று பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. காங்கிரசின் முதல் தலைவரான டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி (W.C. Bonnerjee) ஹியூமைக் 'காங்கிரசின் தந்தை' என்று வர்ணித்தார். இந்திய அரசு பணியிலிருந்த ஹியூம் அரசாங்கச் சார்பற்ற ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் இந்தியாவில் 1857ல் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியைவிட மோசமான கொந்தளிப்பு ஏற்படக்கூடும் என்று அறிந்து, அத்தகைய ஆபத்தைத் தவிர்க்கவே காங்கிரசைத் தோற்றுவித்தார் என்று கருதப்படுகிறது. 1877 பஞ்சத்துக்குப்பின் மக்களிடையே எழுந்த ஏமாற்றமும், கற்றோரின் அந்நியப்பட்ட நிலையும் அவரது முடிவை உறுதி செய்தன. மக்களின் சீற்றத்துக்குத் தக்க வடிகாலமைப்பதே பிரிட்டிஷ் பேரரசின் நலனுக்கு உகந்தது என்றுணர்ந்த ஹியூம் காங்கிரசைத் துவக்கினார். மேலும் அத்தகைய அமைப்பு இங்கிலாந்தில் உள்ளது போன்ற அரசாங்கத்தின் பொறுப்பான எதிர்க்க

கட்சியாகச் செயல்படலாமென்றும், இந்திய சமுதாயப் பிரச்னைகளை விவாதிக்கலாமென்றும் அரசாங்கச் சார்பற்றோருக்குமிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தலாமென்றும் ஹியூம் நினைத்தே காங்கிரசைத் தோற்றுவித்தார்.

ரஷ்யப் படையெடுப்புப் பயம்

டஃபரின் பிரபு இந்திய வைசிராயாகப் பொறுப்பேற்ற போது ரஷ்யா இந்தியாவை எந்த நேரத்திலும் தாக்கக்கூடும் என்று பயமிருந்தது. ரஷ்யா ஹீரட்டைத் தாக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்தியர்கள் இந்தியாவிலிருந்து ஐரோப்பியர், பத்திரிகையாளர்கள் ரஷ்ய அபாயம் கண்டு அஞ்சினர். ரஷ்யத் தாக்குதலை முறியடிக்கத் தங்களது முழு ஆதரவை அரசாங்கத்துக்குத் தந்தனர். ரஷ்யப் படையெடுப்புக்கு எதிராக இந்தியாவில் 'தொண்டர் படை இயக்கம்' (Volunteer Corps Movement) தீவிரமாகத் துவக்கப்பட்டது. எனவே ரஷ்யப் படையெடுப்பு பற்றிய பயமே (Russophobia) காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கான உடனடியான உந்து சக்தியாக இருந்தது.

கற்றறிந்தோர் அரசாங்கக் கூட்டு முயற்சி

1870களிலும், 1880 துவக்கத்திலும் இந்தியாவில் புரட்சி ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலை இருந்தது. ஆங்கிலேய அரசாங்கத்துக்கெதிராக மக்களும் மனக்கசப்படைந்திருந்தனர். கற்றோரும் வெறுப்புற்றிருந்தனர். இல்பர்ட் மசோதா பற்றிய போராட்டம் இந்தியாவில் பதட்ட நிலையைத் தோற்றுவித்திருந்தது. கற்றோர் கூட்டம் மக்கள் இயக்கத்துக்குத் தலைமை தாங்கிப் போராடினால் இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆட்சி ஆட்டங் கண்டுவிடும் என்று அஞ்சிய அரசாங்கம் கற்றறிந்தோருடன் கூட்டுச் சேர்ந்து, காங்கிரஸ் துவக்கப்படுவதை ஆதரித்தது. அதாவது கற்றோர் கூட்டத்தைப் பாமரர்களிடமிருந்து பிரிக்கும் நோக்கத்துடனேயே காங்கிரஸ் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அம்முயற்சியில் அது வெற்றி பெறவும் செய்தது. அதனால்தான், துவக்க காலத்தில் காங்கிரஸ் மேல்தட்டு மக்களின் கருவியாகச் செயல்பட்டது எனலாம். இது ஒரு சாரரின் வாதம்.

பிரம்மஞான சபையின் பங்கு

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்குப் பிரம்மஞான சபை (Theosophical Society) பெரிதும் காரணமாக இருந்தது என்று வாதிக்கப்படுகிறது. அச்சபை இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பிரநிதிகளை ஒன்றுகூட்டி நாட்டின்

பொதுப்பிரச்சனைகளை விவாதித்தது என்பதில் ஐயமில்லை. 1884 டிசம்பர் மாதம் சென்னையிலிருந்து ரகுநாதராவின் இல்லத்தில் அத்தகைய ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. அக்கூட்டமே இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பின்னர் பம்பாயில் கூடுவதற்குக் காரணமாயிருந்தது என்று உரிமை கொண்டாடப்படுகிறது. பிரம்ம ஞான சபையின் விளைவே காங்கிரஸ் என்று வாதிட்டார் அன்னிபெசண்ட் அம்மையார். பேராசிரியர் கு.ராஜய்யனும் இரகுநாத ராவ் இல்லத்தில் நடந்த கூட்டமே தேசியக் காங்கிரசைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியதாக கருதுகிறார்.

மதிப்பீடு

தேசத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் துவக்கப்பட்ட அமைப்பே இந்திய தேசிய காங்கிரஸ். அதற்குமுன் துவக்கப்பட்ட பல அரசியல் அமைப்புகளின் உச்சக்கட்டமாக உருவானது காங்கிரஸ். காங்கிரஸின் வரலாற்றை எழுதிய பி. பட்டாபி சீத்தாராமையா காங்கிரஸின் தோற்றம் ஒரு மர்மமாகவே உள்ளது என்று எழுதியுள்ளார். காங்கிரஸின் தோற்றத்தில் எவ்வித மர்மமும் இல்லை. தற்கால இந்திய வரலாற்றின் தவிர்க்க இயலாத இயல்பான விளைவே காங்கிரஸ். அகில இந்திய அமைப்பைத் துவக்கும் போட்டியில் ஹியூம் தனக்கிருந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் காங்கிரசைத் தோற்றுவிப்பதில் முந்திக் கொண்டார், அவ்வளவே.

ஹியூம் பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்கும் விசுவாசமாயிருந்து கொண்டு இந்தியருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற இரசுவாத வித்தையை நிகழ்த்தப் பார்த்தார். இவ்விரண்டும் மணலும் சர்க்கரையும் போன்றவை; இரண்டறக் கலக்க முடியாது. எனினும், ஹியூமின் முயற்சியால்தான் காங்கிரஸ் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதில் இரு வேறு கருத்து இருக்க முடியாது. 1882ல் இந்திய அரசாங்கப் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற ஹியூம் ஒரு அகில இந்திய அமைப்பைத் தோற்றுவிக்க அரும்பாடு பட்டார். 'முதியவரின் நம்பிக்கை' என்ற நூலில் இந்தியர்களின் இன்னல்களையும் இடர்பாடுகளையும் ஆங்கிலேய ஆட்சி அசட்டை செய்யக்கூடாதென எச்சரித்தார். வைசிராய் டஃபரினைச் சந்தித்து அரசியல் சார்ந்த அமைப்பை ஏற்படுத்துவதுபற்றி ஆலோசனை நடத்தினார். 1883 மார்ச் முதல் தேதி கல்கத்தா பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகளுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கடுகு விதைகளைப்போன்று ஐம்பது தன்னலங்கருதாத, தியாகம் செய்யக்கூடிய இந்தியர்களைக் கொண்ட அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தினார். இந்தியத் தலைவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார். 1885 டிசம்பர்

மாதம் இந்தியப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட கூட்டத்தைக் கூட்டுவதென மார்ச் மாதமே முடிவு செய்தார். அதற்கிடையே ஹியூம் இங்கிலாந்து சென்று ரிப்பன் பிரபு, ஜான் பிரைட், ஆர்.டி.ரீட் போன்றோரைச் சந்தித்துத் தன் முயற்சிக்கு அவர்களது ஆதரவை நாடினார். இந்தியாவில் நடக்கவிருந்த மாநாடுபற்றிய விவரங்களை இங்கிலாந்தின் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். இந்தியா திரும்பிய ஹியூம் வெற்றிகரமாக இந்திய தேசிய காங்கிரசைத் துவக்கினார். எனவே காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கு ஹியூம் தனிப் பொறுப்பேற்றார் என்பதில் சந்தேகத்துக்கிடமில்லை. காங்கிரசின் தோற்றத்துக்காகக் கூறப்படும் பிற காரணங்கள் அனைத்தும் தேசிய அரசியல் அமைப்பு ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலையையும், பின்புலத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன.

காங்கிரசின் முதல் கூட்டம், 1885

இந்திய தேசிய யூனியன் (Indian National Union) என்ற பெயர் தாதாபாய் நௌரோஜியின் யோசனைப்படி இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (Indian National Congress) என்று மாற்றப்பட்டது. அதன்முதல் கூட்டம் 1885 டிசம்பர் 28ம் நாள் பம்பாய் கோகுல்தாஸ் தேஜ்பால் சமஸ்கிருதக் கல்லூரியின் மண்டபத்தில் துவக்கப்பட்டது. கல்கத்தாவின் பிரபல வழக்கறிஞரான உமேஷ் சந்திர பாணர்ஜி (W.C. Bonnerjee) காங்கிரசின் முதல் தலைவராக ஒரு மனத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம் அதன் பொதுச் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அப்பதவியில் அவர் 1906 வரை நீடித்தார். காங்கிரசின் முதல் கூட்டத்தில் ஆங்கிலத் தேர்ச்சி பெற்ற 72 'நேர்மையான, விசுவாசமுள்ள, அக்கறையுள்ள' இந்தியப் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். தேசப்பற்று மிக்க இந்தியர்களின் முதல் மகாசபை அது.

காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களிடையே நட்புறவை ஏற்படுத்துதல்; தேசிய உணர்ச்சிகளை ஒருங்கிணைத்தல்; இந்தியாவின் முக்கியப் பிரச்சனைகள் பற்றிய இந்தியத் தலைவர்களின் கருத்துக்களை சேகரித்தல்; காங்கிரசின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிமுறைகளைத் தீர்மானித்தல் ஆகியவை காங்கிரசின் குறிக்கோள்களாயிருந்தன.

வரலாற்றுச் சிறப்பு

காங்கிரசின் தோற்றம் இந்திய விடுதலை இயக்க வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய மைல் கல்லாகும். வைசிராய் டஃபரின் பிரபுவின் ஆசீர்வாதத்துடன் ஹியூமால் துவக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின்

ஆதரவைப் பெற்றதில் வியப்பில்லை. சர் ஹென்றி காட்டன், சர் வில்லியம் வெடர்பர்ன் போன்ற இந்திய அரசின் உயர்அதிகாரிகள் காங்கிரசின் முதல் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். அதிகார வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பையும் மீறி ஆங்கிலேய அரசாங்கம் காங்கிரசின் தோற்றத்தை அங்கீகரித்தது. இந்தியாவிலிருந்து அனைத்து அரசியல் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். வழக்கறிஞர்கள், வர்த்தகர்கள், வங்கியதிபர்கள், தொழிலதிபர்கள், மருத்துவர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள், பேராசிரியர்கள், பத்திரிக்கை அதிபர்கள், சட்டமன்ற உள்ளாட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் அக்கூட்டத்தில் பங்கேற்றனர். இந்துக்கள், முஸ்லீம்கள், கிறித்துவர்கள், சீக்கியர்கள், பார்சீக்கள் என்ற வேறுபாடின்றி காங்கிரஸ் துவக்க விழாவில் கலந்து கொண்டனர். உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் ஒரு தேச அமைப்பாகத் திகழ்ந்தது. காங்கிரசின் வருகையால் மக்களிடையே மிகுந்த உற்சாகம் ஏற்பட்டது. கதிரவனைக் கண்ட விண்மீன்கள் போன்று காங்கிரசின் தோற்றத்துக்குப் பின்னர் பிற அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகளெல்லாம் செல்வாக்கிழந்தன, காங்கிரசோடு ஐக்கியமாயின.

காங்கிரசின் வளர்ச்சி, 1885-1905

காங்கிரஸ் கூட்டங்கள்

1885 லிருந்து 1905 வரை காங்கிரஸ் ஆண்டுக் கூட்டங்கள் இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களில் நடைபெற்றன. பம்பாய் (1885, 1889, 1904), கல்கத்தா (1886, 1890, 1896, 1901), சென்னை (1887, 1894, 1898, 1903), அலகாபாத் (1888, 1892), நாக்பூர் (1891), லாகூர் (1893, 1900), பூனா (1895) அம்ரோதி (1897), லக்னோ (1899) அகமதாபாத் (1902), பனாரஸ் (1905) ஆகிய நகரங்களில் காங்கிரஸ் கூடிற்று. ஆண்டுதோறும் கிறித்துமஸ் விழாவையொட்டி மூன்று அல்லது நான்கு நாட்கள் கூட்டம் நடக்கும். இந்தியாவின் பொதுப் பிரச்சனைகள் விவாதிக்கப்பட்டு, தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படும். அக்கூட்டங்கள் 'ஆண்டு தமாஷா', 'ஆண்டுக் கொண்டாட்டம்', 'மூன்று நாள் அதிசயம்' என்று விமர்சிக்கப்பட்டது. கற்றோர்கள் ஆண்டுதோறும் ஓரிடத்தில்கூடி தங்களிடமிருந்த விலையுயர்ந்த உடைகளை அணிந்து கொண்டு, விடுமுறை ஓய்வெடுத்து, ஊர் சுற்றிப் பார்த்து, நண்பர்களைக் கண்டுபேசி, விவாதங்கள் பலசெய்து, உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் பரிசுப் பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு தங்கள் ஊர்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர் என்று லாலா லஜபதிராய் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டோரைப்பற்றி வர்ணித்தார். 1901 கல்கத்தா காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட காந்தி மூன்று நாட்கள் கூடிப்பின் தூங்கச் சென்றுவிடும் அமைப்பே காங்கிரஸ்' என்று கூறினார்.

தேசிய அமைப்பு

காங்கிரஸ் உண்மையான தேசிய அமைப்பாகத் திகழ்ந்தது. சர் பெரோஸ்ஷா மேத்தா, தாதாபாய் நௌரோஜி போன்ற பாரசீகர்களும், பத்ருதீன் தியாப்ஜி போன்ற முஸ்லீம்களும், டபிள்யு சி. பானர்ஜி போன்ற கிறித்துவர்களும் காங்கிரசின் தூண்களாக இருந்தனர். பம்பாய் ராஜதானிக் கழகம், பூனா சர்வஜனிக் சபை, சென்னை மகாஜன சபை, இந்தியக் கழகம் போன்ற பிராந்திய அமைப்புகள் காங்கிரசோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தன. சுரேந்திரநாத் பானர்ஜியின் தலைமையில் செயல்பட்ட இந்தியக் கழகம் 1886ல் காங்கிரசோடு இணைந்தது. இந்தியாவின் செல்வாக்குமிக்க தலைவர்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்தனர். காங்கிரஸ் தோன்றிய நாளிலிருந்து இந்திய தேசியத்தைத் தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது.

காங்கிரஸ் தலைமை

காங்கிரஸ் துவக்கப்பட்டபின் இருபதாண்டு காலத்துக்கு மேட்டுக்குடி மக்களால் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்ற செல்வரும் செல்வாக்கு மிக்கவர்களால் தலைமையேற்று நடத்தப்பட்டது. அவர்களானவரும் பிராந்திய அரசியல், பக்குவமும் அனுபவமும் பெற்றவர்கள். அவர்களால் மிகப் பெரும்பான்மையோர் நகரங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள்தான் காங்கிரஸ் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கினர். முக்கியப் பதவிகளை வகித்தனர். இங்கிலாந்துக்குச் சென்ற தூதுக்குழுக்களில் இடம் பெற்றனர். காங்கிரசுக்கும் அரசாங்கத்துக்குமிடையே நடைபெற்ற சமரசப் பேச்சுக்களில் பங்கேற்றனர். மிதவாதிகளான காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தங்களது ஆழ்ந்த அறிவாற்றலாலும், பழுத்த அனுபவத்தாலும், நடைமுறைத் திறமையாலும், சமூக செல்வாக்காலும் காங்கிரசை வழிநடத்திச் சென்றனர். எனினும் துவக்க கால காங்கிரசில் விவசாயிகள், கிராமக் கைவினைஞர்கள், தொழிலாளர்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆகியோருக்குத் தலைமை பீடத்தில் இடமில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

காங்கிரசின் கோரிக்கைகள்

இருபதாண்டு கால (1885-1905) காங்கிரஸ் கூட்ட விவாதங்களையும், தீர்மானங்களையும் பரிசீலித்துப் பார்த்தால் பின்வரும் கோரிக்கைகளுக்கு காங்கிரஸ் முக்கியத்துவம் கொடுத்ததைக் காணலாம்:

1. வைசிராய், கவர்னர் ஆகியோரது ஆட்சிக்குழுக்களை விரிவுப்படுத்தி அவற்றில் இந்தியர்களுக்கு அதிக இடங்களைக் கொடுத்தல்;

2. இராணுவச் செலவைக் குறைத்தல்;

3. இந்திய விவகாரச் செயலர் பதவியை நீக்கல்;

4. இந்திய நிர்வாகத்தைப்பற்றி மதிப்பீடு செய்ய ஒரு 'ராயல்கமிஷனை' நியமித்தல்;

5. பொதுப்பணிக் தேர்வுகளை இங்கிலாந்திலும், இந்தியாவிலும் ஒரே சமயத்தில் நடத்துதல்;

6. பொதுப் பணிகளில் இந்தியர்களுக்கு அதிக இடங்களை ஒதுக்குதல்;

7. சுயாட்சி நிறுவனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தல்;

8. ஆட்சித் துறையிலிருந்த நீதித்துறையைப் பிரித்தல்;

9. துணைக்கேள்விகளை எழுப்பவும், வரவுசெலவுத் திட்டத்தை விவாதிக்கவும் உரிமைபெற்ற பிரதிநிதித்துவச் சட்ட மன்றத்தை ஏற்படுத்துதல்;

10. மிதமான வரிகள்;

11. நட்புறவான போலீஸ்;

12. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் இந்தியப் பிரதிநிதிகளுக்கு இடமளித்தல்;

13. இந்தியத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்கமளித்தல்;

14. கல்வி மற்ற வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரித்தல்;

15. நிலவரியைக் குறைத்தல்;

16. பத்திரிக்கைச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்தல்;

17. கிராம வங்கிகளை ஏற்படுத்தல்;

18. நிலச்சுவான்தார்களின் சுரண்டலிலிருந்து விவசாயிகளைப் பாதுகாத்தல்;

19. உப்பு வரியைக் குறைத்தல்;

20. பொதுவாக மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தல்.

அரசாங்கத்தின்போக்கு

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் வைசிராய் டஃபரின் பிரபுவின் வாழ்த்துக்களோடுதான் துவக்கப்பட்டது. இரண்டாவது காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட பிரதிநிதிகளை வைசிராய் அரசு இல்லத்தில் தோட்ட விருந்துக்கழைத்து சிறப்பித்தார் (1886). அதே போன்று சென்னை கவர்னர் கன்னிமாரா பிரபுவும் சென்னைக் காங்கிரசில் கலந்துகொண்ட பிரதிநிதிகளுக்கு வரவேற்பளித்தார் (1887).

பிரபல ஆங்கிலேயர்கள் காங்கிரஸ் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கினர். ஆனால் காங்கிரசின் செல்வாக்கு விரைந்து வளர்ந்தபோது அரசாங்கம் தனது போக்கை மாற்றிக்கொள்ளத் துவங்கியது. வைசிராய் டஃபரினே அதை 'அரசு துரோக அமைப்பு' என்று கண்டித்தார்! ஒரு சில கற்றவர்களின் கூட்டம் அது என்று காங்கிரசை உதாசீனப்படுத்தினார் அவர். வடமேற்கு மாநில லெப்டினன்ட் கவர்னராயிருந்த சர் ஆக்லண்டு கோல்வின் காங்கிரசை 'அபாயகரமான அமைப்பு' என்று நிந்தித்தார். இந்தியச் செயலராயிருந்த ஹாமில்டன் காங்கிரஸ்காரர்களை 'அரசாங்கத்துக்கெதிரான இரட்டை இயல்பு கொண்டவர்கள்' என்று குற்றம் சாட்டினார். அதிகார வர்க்கத்தினர் காங்கிரஸ்காரர்களை 'வன்முறை வில்லன்கள்' என்று வர்ணித்தனர். கர்ஸன்பிரபு காங்கிரசைத் 'தள்ளாடிக் கொண்டிருக்கும் அசுத்தமான அமைப்பு' என்று சாடினார். அரசாங்கமும் அதிகார வர்க்கமும் இந்தியரைப் பிரிக்கச் சூழ்ச்சி செய்து, காங்கிரஸ் வளராமல் இருப்பதற்குப் பல தடைகளையும் ஏற்படுத்தின.

காங்கிரசின் சாதனைகள்

இந்தியர்களை ஒன்று சேர்த்து மக்களுக்கு அரசியல் கல்வி அளித்து அவர்களைத் தேசிய உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலித்த ஒரே தேசிய அமைப்பு காங்கிரஸ்தான். 1885லிருந்து 1905 வரை காங்கிரஸ் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களின் மூலம் இந்தியரது தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் குறைபாடுகளையும் அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக் கூறியது. அரசாங்கத்தின் மக்கள் விரோத கொள்கைகளையும், நடவடிக்கைகளையும், சட்டங்களையும் கண்டிக்கவும் எதிர்க்கவும் தவறவில்லை. காங்கிரசின் சட்டமுறையான போராட்டத்தின் விளைவாகத்தான் 1892ல் இந்திய மன்றங்கள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அரசாங்கப் பொதுப்பணிக்கான தேர்வுகள் ஒரே சமயத்தில் இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்திய அரசியல் அமைப்பு முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்குச் சாதகமாக இங்கிலாந்து மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டும் பொருட்டு காங்கிரஸ் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிய தூதுக்குழுக்கள் சிறந்த பணியாற்றின. காங்கிரசின் கோரிக்கையின் விளைவாக அரசாங்க நிர்வாகப் பணிகளில் இந்தியர்களுக்கு இடங்கள் அளிக்கப்பட்டன. காங்கிரஸ் கற்றோரால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது என்று குறை கூறப்பட்டபோது 'கற்றவர்கள் இன்று நினைப்பதை மற்றவர்கள் நாளை நினைப்பர்' என்று பதிலடி கொடுத்தார் கோகலே. அப்போதைய சூழ்நிலையில் காங்கிரசின் சாதனைகள் போற்றுதலுக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் உரியவையே. காங்கிரஸ்

சாதிக்காததற்கும், சாதிக்க முடியாததற்கும், சாதிக்க முயலாததற்கும் அதைக் குறை கூறுவதில் பயனில்லை.

ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம், 1829-1912

‘காங்கிரசின் தந்தை’ என்று அழைக்கப்படும் ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம் (Allen Octavian Hume) இந்தியாவில் பல்வேறு அரசாங்கப் பதவிகளை வகித்தவர். இவர் ஒன்பதாண்டு காலம் (1870-79) இந்திய அரசாங்கத்தின் வருவாய், விவசாயம் மற்றும் வர்த்தகத் துறைச் செயலராகப் பணியாற்றியபோது இந்தியரது நிலை பற்றியும் அவர்களது நினைப்பு குறித்தும் 30,000 இரகசிய அறிக்கைகள் அடங்கிய 7 தொகுப்புக் கோப்புகளைப் பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு அவருக்கு ஏற்பட்டது. அதேபோன்று 1881ம் ஆண்டு மேடம் பிளவட்ஸ்கி மூலம் இந்தியரது மனநிலை பற்றிய தனது கணிப்பு சரியானதே என்பது உறுதியாயிற்று. இவற்றிலிருந்து ஹியூம் மக்களிடையே ‘கொதித்துக் குமுறும் கோபம்’ இருப்பதையும், அடித்தட்டு மக்கள் வன்முறைக் கிளர்ச்சி மூலம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை அகற்றுவதற்குத் தயாராக உள்ளனர் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அத்தகைய சூழ்நிலை உருவாகாமல் இருப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

1882ம் ஆண்டு அரசாங்கப் பணியிலிருந்து விலகிக்கொண்ட ஹியூம் : 1. இந்தியர்கள் அரசியலில் பங்கேற்க வேண்டும் 2. இவர்கள் சமுதாயப் பிரச்சனைகளால் பிளவுபடக் கூடாது என்று வெளிப்படையாகப் பேசினார். ‘முதியவரின் நம்பிக்கை’ என்ற நூலில் இந்தியரின் இன்னல்களையும், இடர்ப்பாடுகளையும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்றும், ‘பயமுறுத்திய பேரபாயம்’ பற்றியும் எச்சரித்தார். 1883 மார்ச் முதல் தேதி கல்கத்தா பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகளுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ‘கடுகு விதைகளைப்போன்று ஐம்பது தன்னலம் கருதாத ,தியாக மனப்பான்மையுடைய இந்தியர்களைக்கொண்ட அமைப்பை’ ஏற்படுத்த வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டினார். இந்தியத் தலைவர்களோடு தொடர்பு கொண்டார்.

ஹியூம் இங்கிலாந்து சென்று ரிப்பன் பிரபு, ஜான் பிரைட், டி.ரீட் போன்ற பிரபலங்களைச் சந்தித்துத் தன் முயற்சிக்கு ஆதரவு கோரினார். இந்தியாவில் நடக்கவிருந்த மாநாடு பற்றிய தகவல்களைப் பிரிட்டிஷ் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். இந்தியா திரும்பிய ஹியூம் இந்திய தேசிய காங்கிரசை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். ஹியூமின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய வில்லியம் வெடர்பர்ன் (William Wedderburn) அச்சுறுத்தும் அபாயத்தைத்

தடுப்பதற்காகவே ஹியூம் காங்கிரசைத் தோற்றுவித்தார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதேபோன்று 1898ல் 'இந்திய அரசியல்' என்ற பத்திரிகையில் டபுள்யு. சி. பானர்ஜி வெளியிட்ட அறிக்கையில் ஹியூம் 1884லேயே இந்தியாவின் முன்னணித் தலைவர்களைக்கூட்டி இந்திய விவகாரங்கள்பற்றி விவாதிக்கத் திட்டமிட்டிருந்ததாகக் கூறியிருந்தார்.

ஹியூம் 1885 டிசம்பர் 28ம் நாள் பம்பாயில் துவக்கப்பட்ட அகில இந்திய காங்கிரசில் முதல் பொதுச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றார். அவர் அப்பதவியில் 1907 வரை நீடித்தார். காங்கிரசின் கோட்பாடுபற்றி மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்ய ஹியூம் ஆண்டுதோறும் அவரது சொந்த செலவில் இந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்கும் பயணம் செய்தார். ஹியூமுடன் தொடர்புகொண்ட செயலாற்றலற்ற மக்களைக்கூட செயலூக்கமுள்ள மக்களாக மாற்றக்கூடிய வசிய ஆற்றல் அவரிடமிருந்தது' என்று 'பெருங்கிளர்ச்சிக்குப்பின் இந்திய அரசியல்' நூலாசிரியர் சி.ஓய். சிந்தாமணி புகழாரம் சூட்டியுள்ளார்.

நாட்டுப்பற்றும் அறிவாற்றலும் , அனுபவ விவேகமும் மிக்க இந்தியத் தலைவர்கள் பலர் இருக்க ஹியூம் காங்கிரசைத் தோற்றுவிக்க முனைப்பார்வம் காட்டியது ஏன்? ஹியூம் பிறப்பால் ஆங்கிலேய ரேயன்றி, உள்ளத்தாலும் உணர்வாலும் மனிதாபிமானத்தாலும் ஜனநாயக நம்பிக்கையாலும், இந்தியரது முன்னேற்றத்தில் ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். அதனால் அவர் அன்றைய தலைவர்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டார். ஹியூம் காங்கிரசைத் துவக்கினால் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்காது, கோரிக்கைகளைப் பரிவுடன் பரிசீலிக்கும் என்று அவர்கள் நம்பினர், அவருடன் ஒத்துழைத்தனர். பிபின் சந்திரா கூறுவதைப்போன்று இந்தியத் தலைவர்கள் ஹியூமை இடிதாங்கியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்!